

Spandakārikā

2. Fejezet: Sahajavidyodaya

A természetes Tudás feltárulása

1.

Megragadván ezt az Erőt, a Mantra-k, csordultig tele a mindentudó erővel, önmaguk, saját funkcióikkal való kitöltéséhez folyamodnak (a testet öltött létező felé), csak úgy, mint a tapasztalás és cselekvés erői (eme bizonyos) testet öltött létezőknek (önmaguk, saját funkcióikkal való kitöltéséhez folyamodnak, ugyancsak eme Erő megragadása által).

2.

A Mantra-k), kiknek megítélése (mint bizonyos istenek) megszűnnek, (és) kik mentesek minden korlátozástól, feloldódnak eme (Erőben vagy Spanda-ban) imádójuk elméjével együtt. Ezért, ezek (a Mantra-k) Śiva természete.

3 - 4.

Mivel az individuális lélek azonosításra kerül mindennel, hiszen minden létező (belőle) árad ki, (és) mivel az a tapasztalása vagy érzése, hogy azonos (minden létezővel), mindegyikük tudása miatt ezért nincs állapot, mely ne lenne Śiva, (akár) szóban, objektumban (vagy) gondolatban. A tapasztaló maga, mindig (és) mindenhol megmarad a tapasztalt formájában.

5.

Vagy aki birtokolja e tudást vagy realizációt (és) szüntelen egyesülve van (a Legmagasabb Énnel), úgy látja az egész világot, mint (isteni) játék.

Az életében felszabadult, nincs kétség (efelől).

Kizárólag ez a meditáció tárgyának feltárulása a meditáló elméjében.

(Röviden,) egy szilárd akarattal bíró spirituális törekvő vagy sādḥaka számára, jelen van (önmaga) azonosításának realizációja (a dhyeya-val vagy a meditáció tárgyával).

6.

Kizárólag ez a Halhatatlansághoz vezető Nektár elérése, kizárólag ez az Én tapasztalása. És e beavatás a Nirvāṇába vagy Végső Felszabadulásba, adományozza Śiva valódi állapotát.

